

holdene, forinden man foreslog Nedsættelse. Deroverfor maa jeg sige, at da der sidst blev foreslaaet Nedsættelse i min Forgængers Tid, begyndte Forhandlingerne først efter Nytaar; i Aar er Forslaget fremsat flere Maaneder tidligere i Forhold til den Gang. Jeg synes derfor ikke, at en saadan Bebrejdelse med Rimelighed kan rettes til mig.

For øvrigt forekom det mig efter det ærede Medlems Oplysninger, at Hedeselskabet ikke har vist samme Velvillie overfor mig som overfor det ærede Medlem. Det ærede Medlem oplyste, at der nu er indgaaet saa talrige Bestillinger paa Mergel, at vi, hvis de samme Regler opretholdes som tidligere, vil komme op paa et Beløb af 897 000 Kr. Jeg blev meget overrasket over at høre denne Meddelelse, thi det kender vi ikke noget til i Landbrugsministeriet; Hedeselskabet har endnu ikke vist den Hensyntagen til Ministeriet at give os nogen som helst Oplysning om, hvor stort et Beløb det vil komme til at dreje sig om efter de Begæringer om Mergel, der allerede er indkommet. Imidlertid maa jeg sige, at selv om det ærede Medlems Oplysninger om, hvor megen Mergel man i Aar ønsker at faa, er rigtige, saa kan man meget vel gennemføre Merglingen indenfor de Regler, som er udarbejdet af min Forgænger sammen med Hedeselskabet. Der staar nemlig, at Landboerne skal betale $\frac{3}{10}$, dog skal de altid betale en Minimumsfragt af indtil 15 Kr. pr. Vognladning. Men det har det hidtil ikke været nødvendigt at gaa op til, man har kun betalt 10 Kr. i Mindstefragt; derved vil man forstaa, at hvis Begæringerne om Mergel for det kommende Aar er gaaet saa stærkt op, som der er Tale om efter det ærede Medlems Tale, kan man meget vel efter de gældende Regler, som de paagældende er gaaet ind paa, gaa op til en højere Minimumsfragt; og saa forekommer det mig, man kan gennemføre Sagen alligevel.

Det er naturligvis ogsaa min Hensigt, hvis Bevillingen bliver gennemført i den Skikkelse, hvori den nu er foreslaaet fra min Side, og hvortil et Flertal af Finansudvalget har givet Tilslutning, at søge Forhandling med Hedeselskabet om Ordningen. Jeg skal imidlertid ikke nægte, at det efter min Opfattelse havde været rimeligt, om man var gaaet ind paa min Tanke om en Sondring imellem de smaa og de store Ejendomme i dette Spørgsmaal; for jeg synes, det er noget ejendommeligt, at Folk faar Tilskud af Statskassen til Mergling af deres Ejendom, uanset hvor velhavende

de er, og hvor store Ejendomme de har. Det vil i Virkeligheden sige, at jo flere Tønder Land de har, desto større bliver Tilskuddet til Merglingen af deres egen Jord.

Naar jeg har fastholdt, at en Nedsættelse maatte foretages allerede paa det her foreliggende Finanslovsforslag, skyldes det navnlig den Omstændighed, at det maatte befrygtes, at man ellers med Henblik paa den forventede Nedsættelse af Bevillingen i Aar vil forlange et betydeligt Kvantum Mergel og saa indskrænke sit Forbrug for det efterfølgende Aar, og det forekom mig ikke at være heldigt. Vil Folk have særlig megen Mergel i Aar, maa de finde sig i, at Tilskuddet bliver knapt saa stort som tidligere.

Det, jeg særlig har gjort Indvending overfor — og det forekommer mig, at man ogsaa fra forskellig Side har indrømmet mig, at det er rigtigt — er, at de Mennesker, som faar Mergeltilskud, ikke udnytter de lokale Mergellejer tilstrækkeligt. Naar de skal betale $\frac{3}{10}$ af Fragten, dog ikke under 10 Kr., vil det sige, at først naar den samlede Fragt for en Vognladning Mergel kommer op paa 40 Kr., kommer den over de 10 Kr., som de selv skal betale; selv om der findes lokale Mergellejer i Nærheden af saadanne Landmænd, fristes de ikke, naar Forskellen kun er 10 Kr., til at køre ud efter Mergel til Mergellejet, hvor det er vanskeligere at faa fat i Mergelen end ved en Jernbanevogn. Det er derfor rimeligt at foretage en Ændring, saaledes at man økonomisk interesserer Landmændene i at søge de lokale Mergellejer mere end hidindtil.

Jeg vil derfor meget anbefale, at man uden partipolitiske Hensyn samles om det af mig stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af et Flertal i Finansudvalget, om 800 000 Kr. til begge Poster. Jeg vil haabe, at Venstre til Trods for, at de har stillet et Underændringsforslag, alligevel til syvende og sidst vil være med, saaledes at dette Spørgsmaal kan løses i Fællesskab, uden at der gaar Partipolitik i det.

Stongaard-Kirkegaard: Den ærede Ordfører (Olufson) udtalte før, at Ændringsforslag Nr. 16 var stillet, fordi man ønskede at opnaa Enighed. Det synes jeg knapt nok er rigtigt, naar vi i hvert Fald indenfor Finansudvalget ved, at der oprindeligt var Enighed indenfor Finansudvalget om at ønske, at Bevillingen i sin tidligere Form skulde blive staaende for det Finansaar, det drejede sig om, og Mini-